

" Zalig zij die in de Heer sterven. Ja, waarlijk zegt de Heer laat hen rusten van de moeiten van hun arbeid, want hun werken vergezellen hen ..

(Apoc. 14,13)

+

In de vrede van Christus ruste
de ziel van mevrouw

Lucienne Vanderschueren

echtgenote van de heer

Emiel François

geboren te Zarlardinghe op 22 september
1930 en godvruchtig overleden te
Geraardsbergen op 10 september 1971,
gesterkt door de Sakramenten der zieken.

De families

VANDERSCHUEREN, DE NOOZE,
FRANÇOIS en LÉVEQUE

danken u voor uw gebeden
en blijken van deelneming
hun betoond in hun rouw.

Drukk. De Vos. Koster. Overboelare

Geen hulp heeft mogen baten. Ook onze moderne wetenschap kon haar niet redden. In deemoed en met volle onderwerping aan Gods wil, wel bewust dat haar aardse leven had afgedaan, is zij naar God teruggegaan.

Door geloof en betrouwen en vooral door liefde tot God en haar evenmens heeft zij de zin van het menselijk bestaan begrepen en het ook waar maakt.

Zij was trouw, niet alleen in het naleven van haar kristelijke plichten, maar ook en vooral in het volbrengen van haar dagelijkse taak in het gezin.

Haar dood is voor ons allen onbegrijpbaar, tragisch, mysterieus, want haar taak was niet af. Geloof alleen stelt ons in staat te vertrouwen dat God deze dood, die zo vroegtijdig kwam, voltooit in eeuwige voleinding. " Waar dit aardse bestaan wordt afgebroken, bouwt Hij een hemels bestaan op .. Voor allen die haar gekend hebben blijve zij een lichtend voorbeeld van bezielde geloof en kristelijke liefde.

Dierbare echtgenoot, kinderen, ouders, zusters, schoonvader en familieleden, gij hebt veel voor mij gedaan. Uw inspanningen hebben echter niet mogen baten ; maar niets gaat verloren van wat men uit ware liefde doet. Dank voor alles en niet het minst om uw warme genegenheid.

Nu al het aardse voor mij in het niet is gevallen, reken ik alleen nog op uw vertrouwvol gebed. Dat gebed zal een troost voor u zijn vooral in de beproevingen die U de laatste tijd moest ondergaan.